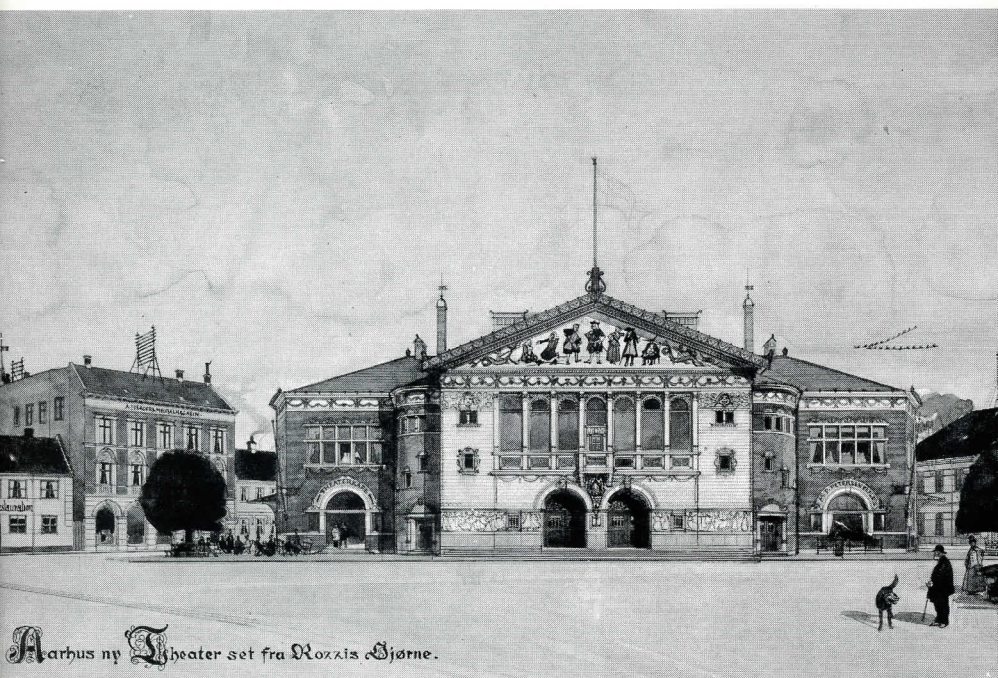

Aarhus ny Theater set fra Røzzis Bjarne.

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæsonen 1967-68

Teaterchef: Edvin Tiemroth

Richard den Anden

Vort vekslende - afvekslende - repertoire

1. september indledes vintersæsonen med Shakespeare's spændende, historiske drama *Richard den Anden*. 8. september genoptager vi *Djævelens Discipel* af Bernard Shaw, – den meget store succes fra i fjor.

Vi veksler med de to forestillinger – nogle dage ad gangen hver – ind i efteråret. Teatret har længe drømt om at arbejde med skiftende repertoire, pressen har efterlyst det, mange har sagt: »Når det kan gå andre steder –!!«

Andre har sagt: »Der kan ikke spilles skiftende repertoire her i byen. Folk kan ikke finde ud af det«. Vi har svaret: Det er en grov undervurdering af vor bys publikum, forudsat at teatret har orden i sin planlægning og klart og i god tid meddeler med annoncer og plakater – hvornår man spiller hvad!

Sikke muligheder for tilskuerne, de fastboende som de tilrejsende, for at vælge; – sikke muligheder for teatret, der så kan spille stykkerne over længere tid og få forestillingerne endnu bedre.

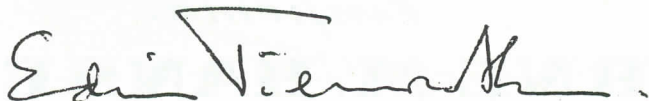
Det prøver vi!

Også med de efterfølgende forestillinger blander vi kortene og veksler mellem den berømte polak Slawomir Mrozek's groteske *Tango* og Edward Albee's *Utryk balance*. I julemåneden kommer den gamle folkekære, foryngende *Jorden rundt i 80 dage*, – ved nytårstid en festlig engelsk farce: Joe Orton's *Penge i kisten* med Jørgen Ryg som gæst, Sartre's farverige komedie *Kean* og endnu en spændende nyhed før forårets *Bal i den borgerlige* af Ernst Bruun Olsen.

I oktober gæster vor studio-scene endnu engang »Svalegangen« med en hård og sjov engelsk nyhed *Lille Malcolm og hans kamp med eunukkerne*. Efter nytår glæder vi os til at åbne en ny intim eksperimentalscene for vort publikum i teaterkælderen.

Skiftende farver i et skiftende repertoire.

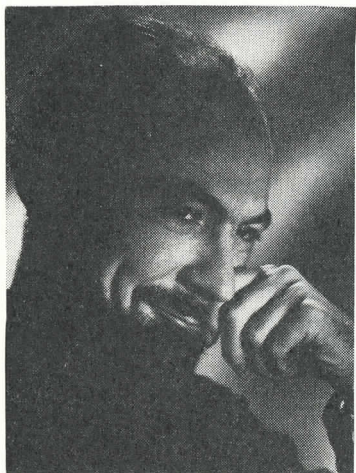
VELKOMMEN!

Richard
Preben Neergaard

Dronningen
Lone Rode

Instruktøren

Ved nytårstide 65 spillede Preben Neergaard – glimrende – i Murray Shisgal's »Tigeren og Kontormusene«, sat i scene glimrende af Palle Skibellund. Efter en forestilling snakkede de bag kulisserne med en nybagt landsdelschef, og den aften såedes et kim, som modnedes gennem halvan-det år og i aften bærer frugt i Skibellunds første – men ikke sidste Shakespeare-iscenesættelse.

Palle Skibellund kom fra Studenter-scenen, som professionelle teaterfolk betragter med passende blanding af

skepsis, overbærenhed og respekt. – Skepsis og overbærenhed har Palle S. lagt effektivt bag sig. Teater, radio og TV har i dag i ham en endog særdeles professionel personlighed med sensitivitet og fantasi tøjlet af fagviden og samvittighedsfuld detailleforfølgelse. Tænk bare på et temperamentsfuldt filigranarbejde som hans store radio-version af Gustav Wieds »Dansemus«!

Han har notable og højst forskellige iscenesættelser bag sig: Lystspillet »Elsk din næste« på Folketeatret, de berømmelige »Glade dage« med Bodil Udsen, Erik Knudsens »Nik, Nik, Nikkelaj« i Aalborg sidste år og andre spændende ting. Hans allerførste store opsætning var her på vores scene: det franske lystspiel »Værsgo og spis«, som teatret med held viste frem ved gæstespil på Det kgl. Teater.

Ganske sjovt, at han i dag igen står på vores brædder med en stor forestilling, der skal repræsentere Aarhus Teater på Kongens Nytorv, når vi i november gæster Nationalscenen.

Det er en sympatisk tradition, men vi glæder os til at gense Palle Skibellund i huset også til iscenesættelser, som rent forbeholdes vort eget publikum; – det er Dem, han laver forestilling for denne gang – og næste –

den komme snart!

Edvin Tiemroth

SHAKESPEARE

vor samtidige

er titlen på vor tids mest diskuterede bog om William Shakespeare. Englands store instruktørnavn, Peter Brook, introducerer bogens forfatter, den polske professor Jan Kott, med disse ord:

Jeg lærte Jan Kott at kende i en natklub i Warszawa. Det var ved midnatstid, og han stod midt inde i en flok heftigt diskuterende studenter. Vi blev straks venner: en smuk pige blev arresteret for øjnene af os ved en fejltagelse. Jan Kott ilede hende til undsætning, og det blev en højst eventyrlig nat, der endte med, at Jan Kott og jeg ved firetiden om morgenen havnede på politipræsidiet for at få hende løsladt. Først nu, da begivenhedernes tempo blev sat lidt ned, hørte jeg pludselig, at politifolkene titulerede min nye ven »professor«. »Professor i hvad?« spurgte jeg, da vi gik hjemad. »Teater«, svarede han.

Jeg fortæller denne historie for at gøre opmærksom på noget, der for mig er ret enestående. Her er en mand, der ud fra direkte erfaring skriver om Shakespeares indstilling til livet. Af alle de forfattere, der har beskæftiget sig med den elizabethanske tidsalder, er Kott utvivlsomt den eneste, der uden videre går ud fra, at enhver af hans læsere en eller anden gang er blevet vækket midt om natten af politiet. — Det er en beklemmende tanke, at størstedelen af kommentarerne til de af Shakespeares skildrede lidenskaber og hans politiske opfattelse er blevet brygget sammen af personer, der lever et afsondret og trygt liv i huse overgroet med efeu. Kott er elisabethaner!

Lad os bringe nogle glimt af, hvad den polske elisabethaner — som har set vor egen tids herskere og tyranner på deres blodige vej mod magten — læser i dramaet om *Richard den Anden*:

»Enhver af Shakespeares store historiske tragedier begynder med kampen om tronen eller dens konsolidering, enhver ender med monarkens død og en ny kroning. I ethvert af disse dramaer slæber den legitime hersker en lang kæde af forbrydelser efter sig. Han myrder først sine fjender, derefter sine tidligere forbundsfæller! Han henretter sine eventuelle efterfølgere og tronprætendenter. Men det er ikke lykkedes ham at udrydde alle. En ung prins vender tilbage fra landsforvisningen for at kæmpe mod uretten. Og når den

nye prins befinder sig i tronens nærhed, slæber han følgelig også en hel kæde af forbrydelser efter sig. Et nyt kapitel begynder.

Dette skema er naturligvis ikke lige iøjnefaldende i alle Shakespeares historiske dramaer. Det er tydeligst i *Kong Johan* og i de to mesterværker *Richard den Anden* og *Richard den Tredie*.

Efterhånden afsløres billedet af historien selv bag kongernes og usurpatorernes individuelle træk. Billedet af Den store Mekanisme. Feudalhistorien er som en mægtig trappe, som en procession af konger uafsladeligt stiger op ad. Hvert skridt opad markeres af mord, svig eller forræderi. Hvert skridt bringer tronen nærmere. Endnu et skridt, og kronen vil falde.

*. . . det trin, jeg må
rask springe over eller falde på.*

(Machbeth, I, 4)«

Om den store tronafsigelsesscene i *Richard den Anden* fortæller Kott, at den »i dronning Elizabeths levetid var udeladt i alle udgaver af tragedien. Den afslørede Den store Mekanismes gang for brutalt«.

»Da Richard har frasagt sig tronen, befinder Bolingbroke sig nu på midten af historiens store trappe. Han er blevet kronet, han regerer. I kongeligt skrud venter han på rigets dignaturer på Windsor slot. De kommer.

*Northumberland: Først ønsker jeg
din kongelige magt al held. — Af nyt:
til London har jeg hovederne sendt
af Salisbury og Spencer, Blunt og Kent:
hvordan de måtte overgive sig,
vil disse linier nøje melde dig.*

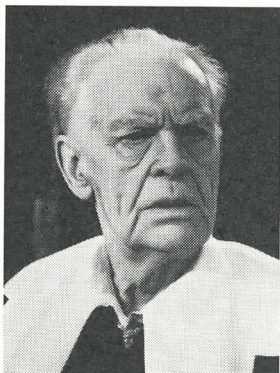
*Fitzwater: My lord, fra Oxford har jeg sendt to hoveder
til London, det er Brocca's, Bennet Seeley's,
to af de sammensvorne som i Oxford
har prøvet på at myrde dig.*

*Bolingbroke: Fitzwater!
Det du har gjort, skal ikke blive glemt.*

Richard II, V, 6

Det mest uhyggelige ved denne scene er den naturlige salighed. Et nyt regime er begyndt: seks hoveder bliver sendt til hovedstaden til kongen. Men Shakespeare kan ikke lade en tragedie ende på

(Fortsættes side 23)

WILLIAM KNOBLAUCH

Teater er både fornyelse og tradition, kunstens udøvere – både unge og gamle. Det er værd at tænke på i en tid, der er tilbøjelig til at udpege ethvert debuterende talent til et geni – og hjerteløs nok til at glemme succesen, når et nyt »geni« dukker op.

Aarhus Teater har igennem snart 70 år været skole og springbrædt for talrige unge. Det kan rose sig af at have bragt et stort tal fortræffelige scenekunstnere i vej, som regel for med sorg at se dem drage bort. Lykkeligvis var der også dem, der kom for at blive.

Blandt disse kunstnere indtager *William Knoblauch* en særstilling. I mere end 40 år tilhørte han scenen på Bispetorvet. Kun få århusianere af i dag husker tiden før hans ansættelse. Men vi, der i 1922 så hans baron Schober i »Jomfruburet« og husker ham i mange andre operettepartier (præget mere af hans elskværdige charme og sceniske rutine end af betagende stemmeprægt), har svært ved at forestille os Aarhus Teater uden William Knoblauch.

Et af de første varsler om, at denne elegante, folkelige charmør havde stof i sig til en rigtig skuespiller var hans spil som Hagbarth i Oehlenschlägers »Hagbarth og Signe« (i 1928). Den kyndige og strenge kritiker, Sven Gundel (Jyllands Rosenstand-Goiske, som Robert Neiiendam kaldte ham), anmeldte forestillingen, først og fremmest på grund af Knoblauchs gribende spil, hans klare diktion, der lod digterens vers komme fuldt til deres ret. Unægtelig et spring fra de kalmanske operettehelte.

Det ville føre for vidt at anføre alle de karakterroller, som Knoblauch har ført til sejr på den jyske hovedscene. For den, der skriver disse linjer, står doktoren i »Brand«, sagføreren i »Et drömspel«, broder Lorenz i »Niels Ebbesen« og titelpersonen i »En sælgers død« som de mest uforglemmelige. Og så naturligvis sammenspillet med vennen Gunner Stryhn i »Vi venter på Godot«.

Mange andre præstationer fra William Knoblauchs 55-årige virke som skuespiller kunne føjes hertil. Tradition og fornyelse, ærværdig alder og en forbløffende lydhørhed over for de krav, som vor tids teater stiller til skuespilleren, har gjort ham til et aktiv, som Aarhus Teater nødig vil slippe. Derfor nyder han ikke sit otium uforstyrret.

Gustav Albeck

Sir John Bushy

Erling Dalsborg

Sir John Bagot

Aksel Erhardtson

John af Gaunt

William Knoblauch

Richard

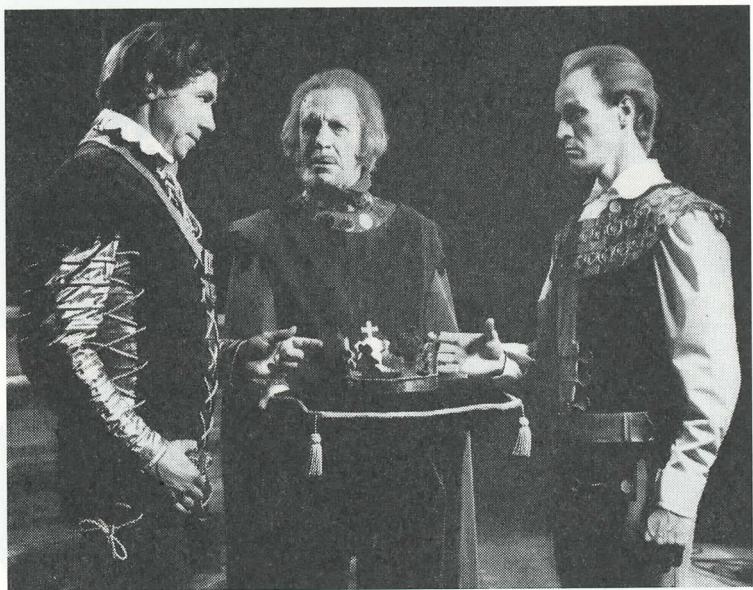
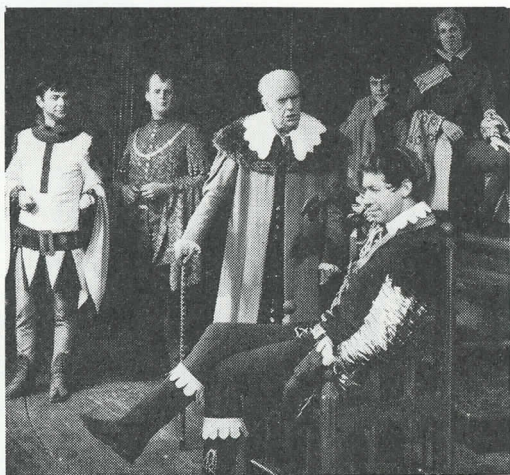
Preben Neergaard

Sir Henry Green

Hugo Herrestrup

Hertugen af Aumerle

Asger Bonfils

Richard

Preben Neergaard

Edmund af Langley

Bjarne Forchhammer

Henry Bolingbroke

Svend Johansen

Dronningens damer

Sophie Lunøe –
Fritze Hedemann

Dronningen

Lone Rode

En gartner

Børge Hilbert

Richard

Preben Neergaard

Henry Bolingbroke

Svend Johansen

Thomas Mowbray

Erno Müller

2. forestilling i sæsonen 1967-68

RICHARD DEN ANDEN

af

WILLIAM SHAKESPEARE

Oversættelse: Finn Methling

Dekoration og kostumer: Jørgen Espen-Hansen

Musik: Finn Savery

Isenesættelse: Palle Skibelund

PERSONERNE:

Kong Richard
 Edmund af Langlay, hertug af York } kongens {
 John af Gaunt, hertug af Lancaster } onkler {
 Henry Bolingbroke, hertug af Hereford, søn af
 Gaunt
 Hertugen af Aumerle, søn af hertugen af York .
 Thomas Mowbray, hertug af Norfolk
 Marskallen
 Sir John Bushy
 Sir John Bagot
 Sir Henry Green
 Jarlen af Northumberland
 Henry Percy, søn af jarlen af Northumberland ..
 Ross
 Willoughby
 Salisbury
 Scroope
 En walisisk høvding
 Biskoppen af Carlisle
 Abbeden af Westminster
 Fitzwater
 Surrey
 Sir Piers Exton
 En gartner
 Hans svend
 En staldkarl
 Fangevogteren

 Kong Richards dronning
 Hertuginde af Gloucester
 Hertuginde af York
 Dronningens damer
 Vagter, soldater, tjenere

Preben Neergaard
 Bjarne Forchhammer
 William Knoblauch

Svend Johansen
 Asger Bonfils
 Erno Müller
 Jørgen Fønss
 Erling Dalsborg
 Aksel Erhardtson
 Hugo Herrestrup
 Paul Smyrner
 Ole Wegener
 Benny Bjerregaard
 Bent Thalmay
 Klaus Wegener
 Svend Dam
 Peter Eszterhás
 Ejnar Larsen
 Jørn Budolfsen
 Bent Conradi
 Erwin Anton Svendsen
 Ulf Stenbjørn
 Børge Hilbert
 Per Møller Nielsen
 Nis Bank Mikkelsen
 Valdemar Brodthagen

Lone Rode
 Elna Brodthagen
 Bodil Lindorff
 Fritze Hedemann
 Sophie Lunø
 Birthe Larsen

Scenemester:
Aage Rishøj

Belysningsmester:
Carl E. Andreassen

Rekvisitør:
Frode Sørensen

Regi:
John Lindskov

Lydteknik:
Jørn Walsøe

Suffli:
Lise Wantzin

En pause

Spilletid ca. 2 1/2 time

(Fortsat fra side 11)

denne måde. Et nyt chok er fornødent. Den nye hersker venter på endnu et hoved. Det vigtigste. Han har befaleet sin mest betroede mand at begå mordet. Men »befalet« er et for groft udtryk. Konger giver ikke befalinger om snigmord. — De lader det blot ske og ønsker ikke selv at vide noget herom.

Op så i den allersidste scene træder den mest betroede af alle trofaste undersåtter ind, ledsaget af tjenere, der bærer en kiste.

Op nu er det, et genialt glimt kaster lys over scenen. Der undslipper kongen en sætning, der giver udtryk for en pludselig angst for verden og dens grusomme mekanisme, som man ikke kan undslippe, men heller ikke acceptere, — en sætning der kunne være udtalt af Hamlet:

Den elsker ikke gift, som bruger gift.

Richard II, V, 6

I Shakespeares verden står der en konflikt mellem handlingens lov og moralens. Det er menneskenes lod at være offer for denne konflikt. Man kan ikke unddrage sig den.«

Sådan skriver den verdensberømte polak.

Vor egen verdensberømte Shakespeare-forsker Georg Brandes skrev:

»Det er paa Udførelsen af Hovedpersonens Karakter, at Digteren har samlet sin Kraft, og det er lykkedes ham at give et rigt, mange-sidigt Billede af den sorte Prins's vanslægtede Søn. Det er fra det Øjeblik af, at det begynder at gaa tilbage med Richards Magt, at han især bliver interessant som sjælelig Foreteelse. Han er efter svage Menneskers Vis afvekslende forsagt og overmodig. Højst betegnende svarer han etsteds paa Opfordringen til at nedlægge Kronen: Ja — Nej, Nej — Ja. Netop dette er hans Væsen. Men i Ulykken aabner der sig i ham, stærkt digterisk som han var anlagt, Grubleriets Aare. Da Henrik og Richard begge på én Gang holder i Kronen, er Richards Replik en af de skønneste, Shakespeare har skrevet.

I fjerde og femte Akt hæver Richard og Digterens Kunst sig til den største Højde. Den Scene, hvor Staldknekten, der ene er bleven den faldne Konge tro, besøger ham i Fængslet, er af en gribende Skønhed. Intet kan virke stærkere end hans Skildring af, hvorledes den samme arabiske Hest, der var Richards Yndlingshest, nu har baaret Henrik af Lancaster under hans Indtog i London og syntes saa stolt af sin Byrde »som forsmaaede den Jorden under sig«. Araberskimlen er her det store simple Sindbillede paa alle deres Holdning, hvem den styrtede Richard har havt i sit Sold.«

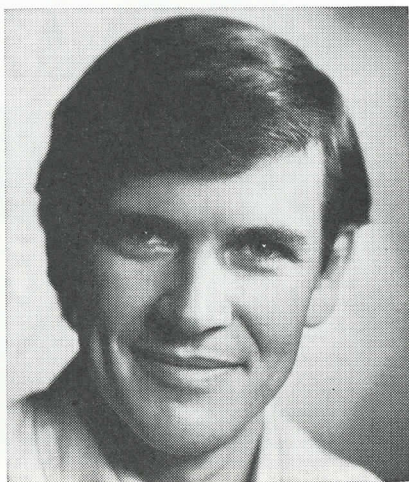
NYE NAVNE

Hannah Bjarnhof

Ejnar Larsen

Ole Wegener

Kommende forestillinger . . .

Vekslede med *Richard den Anden* spiller teatret fra begyndelsen af september komedien om en anden Richard, oprøreren Richard Dudgeon i *Djævelens discipel*, Bernard Shaw's vittige, farverige spil fra den amerikanske frihedskrig. Preben Neergaard, vores gæst, måtte forlade os i fjor og drage til Rio de Janerio for at filme; derfor opførtes *Djævelens discipel* kun 14 aftener med skinnende røde lygter.

Nu har vi Preben Neergaard i huset igen og kan give dem, der ikke nåede det, chancen for at se den festlige forestilling.

Andre store partier i den lange rolleliste spilles af Lone Rode, Erno Müller og Bjarne Forchhammer i Edvin Tiemroths første Aarhus-iscenesættelse som teaterchef.

I oktober kommer Slawomir Mrozek's *Tango*. Berømt er komedien allerede; den har gået og går sin sejrsgang over Europas scener. Overalt greb teatrene til, da teksten kom frem, – Aarhus Teater som det første i Danmark.

Spillet om den unge mand, der oprøres over, at den ældre generation ikke giver ham noget at gøre oprør imod, føres igennem af Mrozek i en grotesk og dog helt menneskelig tone. Det er Preben Neergaard, der iscenesætter komedien. Svend Dam får sin første store opgave som sønnen, Arthur, – og vi skylder digteren Jess Ørnsbo den danske version af den overrumplende tekst.

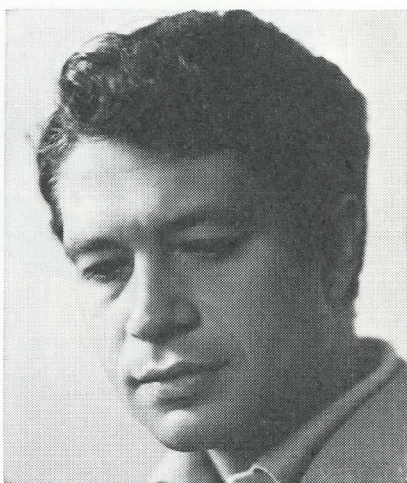

I oktober spiller Aarhus Teaters Studio på »Svalegangen« i Rosengade en ung intim og djævleblændt tekst om rodløs og rabiater ungdom, – vittig og ubarmhertig. Det er englænderen David Halliwell's *Lille Malcolm og hans kamp mod eunukkerne*, som Peter Eszterhás sætter i scene, og hvor De sammen med Svend Johansen og Bent Conradi får tre af vore nye navne at se: Ole Wegener som Malcolm Scrawdyke, den lille »Hitler«, der blev smidt ud fra sin kunsthøjskole og vil hævne sig på samfundet, og Karen Wegener og Benny Bjerregaard i andre betydelige roller.

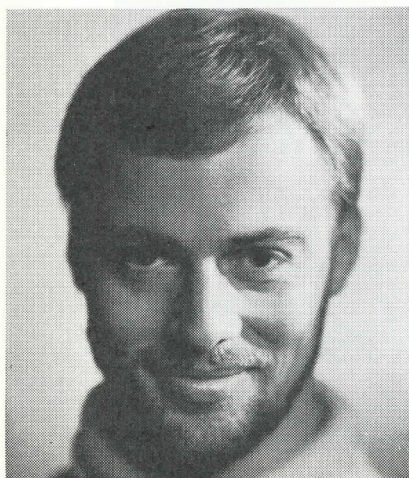
NYE NAVNE

Karen Wegener

Benny Bjerregaard

Jørn Budolfson

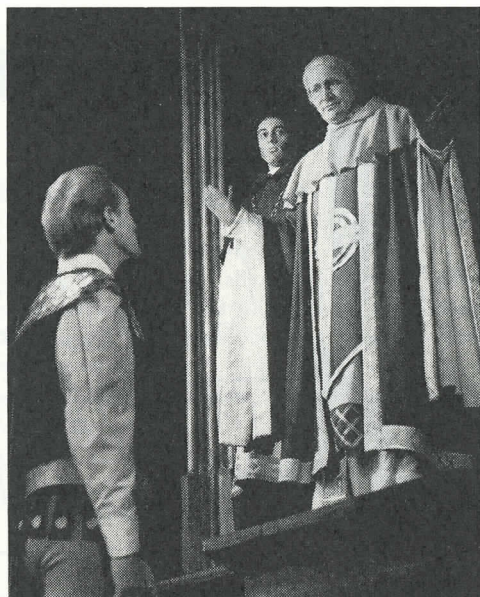

Fritze Hedemann

Henry Bolingbroke
Svend Johansen

Abbeden
Jørn Budolfson

Biskoppen
Ejnar Larsen

Richard
Preben Neergaard

Bliv abonnent i Jydsk Folkescene

— og tag fordelene

For det publikum, der ønsker et fastere tilknytningsforhold til Aarhus Teater, vil der også i år være lejlighed til gennem køb af abonnement at opnå fordele i form af prisreduktioner.

Abonnementet giver *valgfrit* adgang til alle Aarhus Teaters egne, offentlige forestillinger i sæsonen 1967–68 til ordinære priser samt til forestillinger med forhøjede priser mod betaling af differencen mellem den ordinære og forhøjede pris.

Abonnementshæftet indeholder 6 kuponer, og der kan benyttes 2 kuponer til hver forestilling.

SERIE I

koster kr. 73,00 og giver adgang til orkesterplads, 1. parket og 1. balkon.

Eksempel på prisreduktion:

Orkesterplads, 1. balkon 1. rk.:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 138,00	kr. 73,00	kr. 65,00

SERIE II

koster kr. 47,00 og giver adgang til 2. parket, parterre og 2. balkon 1.–3. rk.

Eksempel på prisreduktion:

2. parket:

normal pris:	abonnementspris:	besparelse:
kr. 90,00	kr. 47,00	kr. 43,00

Alle priser er incl. moms.

Salget af abonnementer er allerede i fuld gang – hæfterne kan købes eller bestilles i Aarhus Teaters billetkontor, tlf. 12 26 22 fra kl. 11–18.

IGEN I ÅR

får unge over 14 år under uddannelse chancen for at komme meget billigt i Aarhus Teater ved køb af ungdomsabonnement.

Aarhus Teater oprettede for nogle år siden et højst favorabelt ungdomsabonnement for yderligere at stimulere teaterinteressen hos de unge teatergængere. Abonnementet, der har haft meget stor tilslutning, vil også i år kunne købes på samme betingelser, dog er antallet af forestillinger i år 4.

Abonnementet omfatter unge over 14 år under uddannelse, nemlig studerende ved universitetet, højere læreanstalter og teknika, seminarieelever, skoleelever i ældre klasser, elever på ungdomsskoler og andre elever under uddannelse samt værnepligtige inden for forsvaret og civilforsvaret.

Abonnementet, der i sæsonen 1967/68 koster kr. 25,00 (incl. moms), giver adgang til 4 forskellige af Aarhus Teaters egne offentlige forestilling til ordinære priser eller Aarhus Teaters Studio.

Billet kan forudbestilles til premieren og de efterfølgende 9 opførelser af hver ny forestilling, derefter kan billet ikke forudbestilles, men må afhentes i teatrets billetkontor forestillingsdagen efter kl. 14.

Når abonnenten har anvendt alle 4 kuponer, vil der kunne tegnes nyt abonnement i samme sæson.

Alle henvendelser angående abonnementet sker til Ungdomsscenens repræsentant på de ovennævnte uddannelsessteder, til billetafdelingen hos *Aarhus Kioskselskab A/S*, Sdr. Allé 12, Århus, mellem kl. 8-21, tlf. 12 08 88, *Jyllands-Postens Kiosk*, Søndergade 32, Århus, mellem kl. 7,30-21, tlf. 13 45 66, samt til *Studenterrådet*, Studenternes hus, daglig kl. 9-14, tlf. 12 89 44.

Teater andre steder

ODENSE TEATER spiller René de Obaldia's lomme-western *Lille plets kud* – (i Aarhus: *Det suser i Sassafras'en*). Teaterchef Kai Wilton og Erik Bidsted sætter i scene. Preben Lerdorff Rye, Kirsten Saerens og Jakob Nielsen er blandt de medvirkende.

Senere kommer Kaj Munks *Ordet* med gæsten fra Det kgl. Teater, Asbjørn Andersen i rollen som Mikkel Borgen. *Ordet* efterfølges i første halvdel af sæsonen af Bill Naughton's *Forår og portvin* og dobbeltforestillingen *En tjener og to herrer – La serve padrona* med Preben Uglebjerg og Kirsten Schultz som gæster.

AALBORG TEATER indleder sæsonen 1967–68 med *En mand er en mand* af Bertolt Brecht i Carl Nyholms oversættelse. Carl M. Weber er gæsteinstruktør. En anden gæst er Frans Andersson, der spiller Charles Fairchild.

Senere kommer Marguerite Duras' *Hele dage i træerne*, Shakespeare's *Som man behager*, og som juleforestilling en børneopera, *Den lille skorstensfejer* af Benjamin Britten.

SVALEGANGEN har den 6. september premiere på tre danske enakter under titlen *Wied – Soya – Rifbjerg*.

Det drejer sig om Gustav Wieds *En bryllupsnat*, iscenesat af Peter Eszterhás – *Rødt i gråt* af Soya i Ulf Stenbjørns regi og Klaus Rifbjergs *Bænken*, som Svalegangens nye direktør, Henrik Bering Liisberg selv sætter i scene.

Tove Bang er gæst, og tegneren Flemming Qvist-Møller er scenograf.

VESTERGADE 58 indleder sæsonen midt i september med et stykke af den amerikanske forfatterinde Megan Terry: *Red ham – kastrér ham*. Kasper Rostrup sætter i scene.

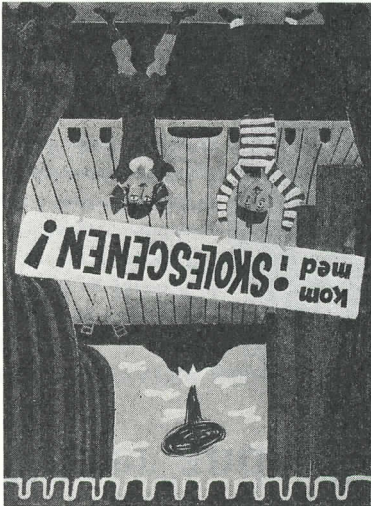
Under forberedelse er også Brecht's *Småborger-bryllup* og Shaw's *Forelskelse, forgiftning, forstening* under fællestitlen *Kærlighed og jalousi*.

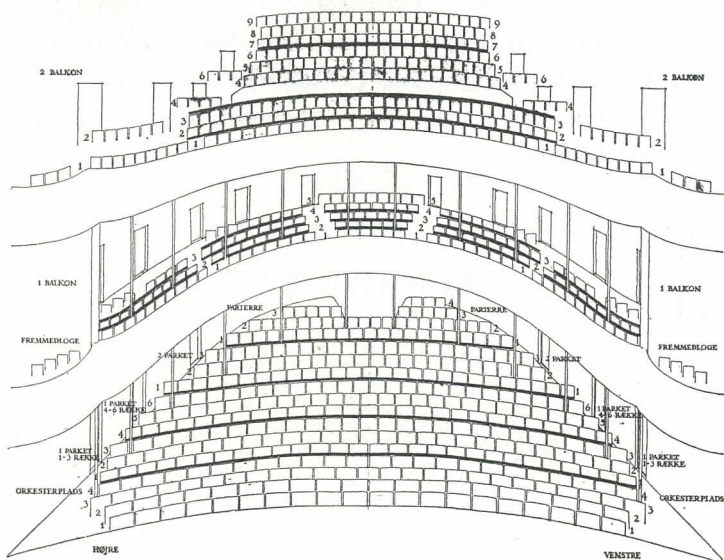
Jydsk Skolescene har i de sidste 2 sæsoner formidlet teaterbesøg for de yngste klasser (1.-5.) med overvældende stor tilslutning. I denne sæson vil Jydsk Skolescene i samarbejde med Dansk Skolescene arrangere 1 forestilling – James Ambrose Brown's »Av, for katten« i Halldan Rasmussen's oversættelse.

Til denne forestilling indbydes også pårørende til at følge med deres børn i teatret (max. 2 voksne pr. barn).

Billetprisen bliver kr. 5,50 incl. moms. for såvel barn som voksne. Al indtægtning foregår på skolerne.

*Glad
Deres
børn*

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	5,00	1. balkon, 3. rk., midtfor .	20,00
2. balkon, 4.-6. rk.	8,00	1. balkon, 2. rk.	20,00
2. balkon, 2. rk., siderne .	8,00	1. balkon, 1. rk.	23,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	10,00	Parterre	12,00
2. balkon, 1. rk.	14,00	2. parket, 1.-3. rk.	15,00
1. balkon - fremmedloge.	25,00	1. parket, 4.-6. rk.	19,00
1. balkon, 4.-5. rk.	15,00	1. parket, 1.-3. rk.	20,00
1. balkon, 3. rk., siderne .	10,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	23,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. - **Telefon 12 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tourneur og særforestillinger. - Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 20 øre pr. billet. Alle ovennævnte priser er incl. garderobe og moms.

Programmets forside:

Illustration til kgl. bygningsinspektør, arkitekt Hack Kampmanns originalprojekt, 1898.